

VM Master 2012 Killeen, Texas USA

Undertegnede og Eva Buxbom startede den lange tur mod Killeen fra Billund søndag morgen. Efter en kort tur på godt en time landede vi i Frankfurt. Her var vi lidt presset på tid, idet vi kun havde 40 minutter til bordingen begyndte. Efter en god spurt gennem den enorme mængde terminaler ramte vi endeligt den rigtige. De der kender lufthavnen i Frankfurt vil ikke genkende den enorme størrelse, som lufthavnen har. Efter at have svaret nej til både at være i besiddelse våben, narko og fremvist gyldig returbillet gik vi om bord i flyet mod Houston. Der var glimrende service på den 11 timer lange flyvetur, jeg kunne nyde de nyeste film, imens der blev serveret mad og drikke. Vel landet og med meget øm bagdel skulle der navigeres gennem Border Control, hvor de obligatoriske fingeraftryk, billeder og endeløse spørgsmål skulle overstås. Det gik dog noget mere smertefrit for os, frem for Erik, Bent, Michelle og Milo der i Dallas nær missede deres næste fly, idet de måtte vente godt 2 timer for at passere Border Control.

Vi fandt let vores sidste fly mod Killeen, som bestemt ikke var et af de største. 40 minutter senere landede vi bogstaveligt med et brag, da piloten nærmest kastede landingsstellet gennem asfalten. Ved landingen stod chaufføren klar til at køre os hen på hotellet. Rigtig god service.

Vi blev akkrediteret af selveste IPF præsidenten Johnny Graham og kunne således efter 21 times rejse endelig klokken 6 om morgen dansk tid, (klokken 23 lokal tid) se dyner.

Dag 1.

Vi indtog morgenmaden sammen med resten af det danske hold, Erik, Bent, Michelle og Milo. Morgenmaden er ganske glimrende og uden sunde forstyrrende elementer. Efter dette kalorie inferno gik turen mod det lokale Mall, hvor vi osede lidt rundt. Jeg blev efterfølgende ramt hårdt af jetlag og tilbragte resten af dagen på værelset. Værelset er i øvrigt udmærket, kæmpe stort med 2 store dobbeltsenge køkken og bad. Hen under aften fik jeg det lidt bedre og tog til teknisk møde. Her var der intet nyt under solen.

Johnny informerede omkring de fælles angementer, som der er om aftenen. Der bliver arrangeret en tur til Amerikansk fodbold samt diverse specielle kulinariske spisesteder, hvilket i min optik er en glimrende ide.

Dag 2.

Så startede stævnet for vores første danske deltagere. Eva skulle løfte i første indvejning og Bent i anden indvejning. Først var der åbningsceremoni som blev afviklet kort inden første indvejning.

Erik Rasmussen og Bent Hansen repræsenterede Danmark på fornemmeste vis under indmarchen.

Da stævnet bliver afviklet i værtsbyen for et af verdens største militære anlæg er det nærmest en selvfølge at den amerikanske nationalmelodi bliver flankeret af de lokale tropper under indmarchen.

Eva klarede indvejsningen uden problemer og vejede ind på 51,92kg., og var dermed den tungeste løfter i klassen. Træningen op mod dette års VM havde set overbevisende ud og de sidste tunge træninger inden afrejsen viste at formen var god. Eva havde sat sine åbningsløft til 145kg. i squat, 75kg. i bænk og 155kg. i dødløft. Under opvarmningen manglede der dog lidt power så startvægten blev sænket. Eva åbner på 135kg. i squat, løftet bærer præg af, at stangen sidder fast i stativet. (hulhøjderne i stativet på plateauet var ikke de samme som det eleiko stativ i opvarmningen) Eva får dog løftet godkendt med dommerstemmerne 3-0. Vi får sat hulhøjden ned og øger vægten til 142,5kg. dansk senior rekord. Eva får løftet godkendt med dommerstemmer 2-1 og rekorden er i hus. Hun forsøger sig med 145kg., i sidste forsøg, men her slipper kræfterne op. De 142,5kg. rækker til sølv i squat. Japaneren vinder bronze med 140kg. Den lokale storfavorit viser skræmmende styrke og sætter verdensrekord med imponerende 175kg. I bænkpres må vægten igen sættes ned og Eva må nøjes med sit åbningsløft på 70kg. hun forsøger sig på 75kg. men desværre uden held.

Under opvarmningen i dødløft tydeliggøres det atter engang at vægten skal justeres ned. Vi starter på 145kg., hvilket da heldigvis ikke volder problemer. Vægten øges til 155kg. som er et betydeligt bedre løft end åbnings løftet og godkendt med alle 3 dommerstemmer. Vi øger til 162,5kg. for at skrabe sammen til EM kravet som er 375kg. i 52kg. klassen. Desværre får Eva startes løftet helt forkert og må opgive løftet. De 155kg. rækker til sølv. Australien som bummede i squat snuppede bronze med 150kg. Amerikaneren viste igen skræmmende styrke og trak pr. på 170kg.

Amerikaneren vandt således ikke overraskende 52kg. klassen med ny verdensrekord på 442,5kg. Eva var mere beskeden og vandt sølv i totalen med 367,5kg. mens japaneren tog sig af bronzen med 342,5kg.

Så blev det Bent Hansens tur til at kæmpe mod kiloene. Bent ville, hvis han havde dagen, godt kunne slå hans rival Kim-Won Pok fra Hong kong. Bent havde det dog lidt svært med at finde dybden i squat på åbningsløftet på 115kg. og fik løftet underkendt 2-1. Pok fik sin åbner på 110kg. og øgede til 115kg. til sit andet forsøg. Da Pok var lettere end Bent, øgede vi til 117,5kg., desværre led løftet samme skæbne og blev

underkendt 2-1. Pok øgede til 122,5kg., hvilket nok var meget optimistisk fra hans side. For Bent var det nu sidste chance, hvis han skulle kunne gøre sig gældende i kampen om totalen. Bent løftede igen 117,5kg., denne gang heldigvis godkendt med dommerstemmerne 2-1. Da Pok samtidig var chanceløs på de 122,5kg., vandt Bent squatten.

Herefter var det tid til bænkpres, hvor Bent kom langt bedre fra start. Hans åbningsløft på 75kg. voldte ingen problemer. Pok åbnede på 67,5kg. godkendt 3-0. Bent fik 80kg., på stangen til sit andet forsøg, hvilket han også klarede i godkendt stil. Pok gik på 72,5kg. som først blev godkendt i tredje forsøg. Bent fik serveret 82,5kg. til sit sidste forsøg, hvilket han klarede i fin stil og vandt således bænken med 10kg.

I dødløft startede Bent på 145kg., som han løftede let. Pok åbnede på 130kg., som blev godkendt, der var dog ikke til meget mere i ham. Bent forsøgte så at sætte m4 verdensrekord med 163kg. men fik startet løftet helt forkert og måtte opgive løftet. Pok gik all out på 135kg. som skamtungt blev trukket helt uden brug af benene. Bent blev godt instrueret af Erik i hvorledes sidste forsøg skulle gribes an. Det hjalp og Bent løftede også vægten på de 163kg. men fik desværre løftet underkendt med dommerstemmerne 2-1. De 145kg. var dog nok til at vinde dødløft.

Bent kan således kalde sig verdensmester i m4 59kg. klassen med en total på 345kg.

Dag 3. Dagen startede som vanligt med morgenmad med resten af holdet. Vi havde besluttet os for at leje en bil for at bedre kunne komme rundt i Killeen og omegn. Området omkring stævnet minder mest om en rigtig stor landsby hvor der er langt mellem husene, fortove er der ikke rigtig nogle af så valget står mellem vejene eller markerne hvis man skal ud.

Erik var så venlig at give os et lift ud til lufthavnen hvor jeg over nettet havde reserveret en bil. Det er for øvrigt til at betale sig fra, 1150dk for 6 dage med fuld tank.

Bilen gav os mulighed for at købe lidt ind i Walmark, en fantastisk butik hvor man kan få alt hvad hjertet begære lidt ligesom Bilka bare større.

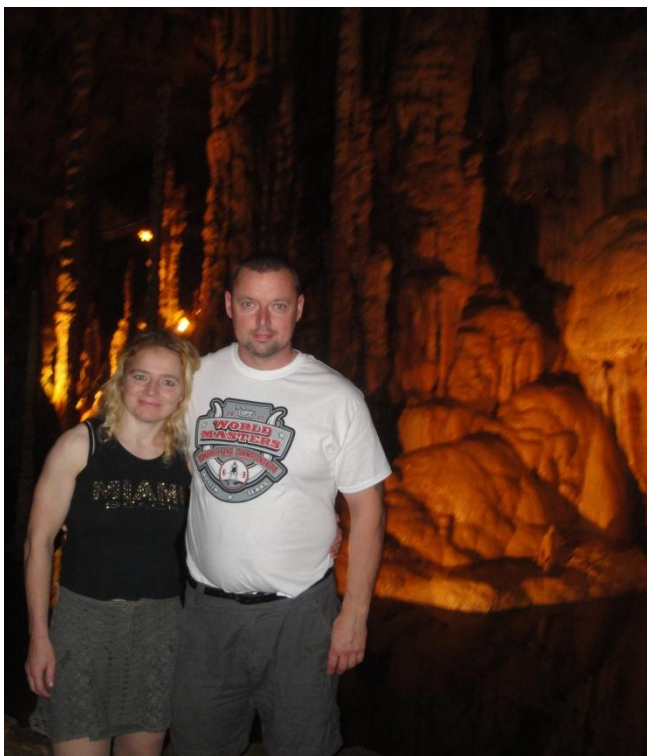
Som det måske fremgår af billedet fejler størrelserne intet.

Dag 4.

Under morgenmaden fortalte Bent en skræmmende, men sandfærdig historie om sin mor der er i 90'erne og bor på plejehjem, fordi hun er dement. Hjemmet har en automatisk hoveddør, som åbner med voldsom stor fart. Bent påtalte dette overfor ledelsen, at nogle ville komme til skade var kun et spørgsmål om tid, sagde Bent. Han skulle desværre få ret, demens eller ej skal de gamle ud og nyde den friske luft. Personalet var ret sløset kommet til at stille den gamle dame henne ved hoveddøren, døren åbnede med en sådan voldsomhed at den slog hans mor omkuld med sådan en kraft at hun faldt og brækkede hoften. Hun blev efterfølgende opereret på sygehuset, desværre ikke ordenligt så der kom stafylokok bakterie i operationsområdet. Moren måtte således på briksen igen, denne gang med større held. En ulykke kommer sjældent alene, så derfor kunne den nu sengeliggende ældre dame hygge sig med lungebetændelse. Som en klog mand engang sagde, så kræver det et godt helbred at komme på sygehus.

Vi havde besluttet os for at vi ville køre en lille tur på godt 250km. Til San Antonio. Byen er den mest besøgte i hele staten Texas og er særdeles kendt for sin River Walk et amerikansk Venedig bare meget smukkere. Byen har ligeledes spillet en vigtig rolle under borgerkrigen hvor fæstningen Alamo var skueplads for blodige slag. I dag er det en stor turistattraktion med over 3 millioner besøgende årligt. Byen er også hjemsted for F1 løb, idet det amerikanske granprix finder sted her.

Inden vi kom til San Antonio valgte vi bogstavelig talt at gå under jorden, nærmere bestemt ca. 50 meter under overfladen. Natural Bridge Caverns bød på ubeskrivelig flotte drypsten, masser af vand, en hel del højdemeter. Vi nød i høj grad de 75minutters guidede tur igennem natures imponerende mesterværk. Dog var guidens monotome stemme så irriterende, både i toneleje og oktav, at man stille ønskede at en af de mægtige sten måtte forlade loftet for at gøre en ende på denne kvindes misserable cocktail af lyd.

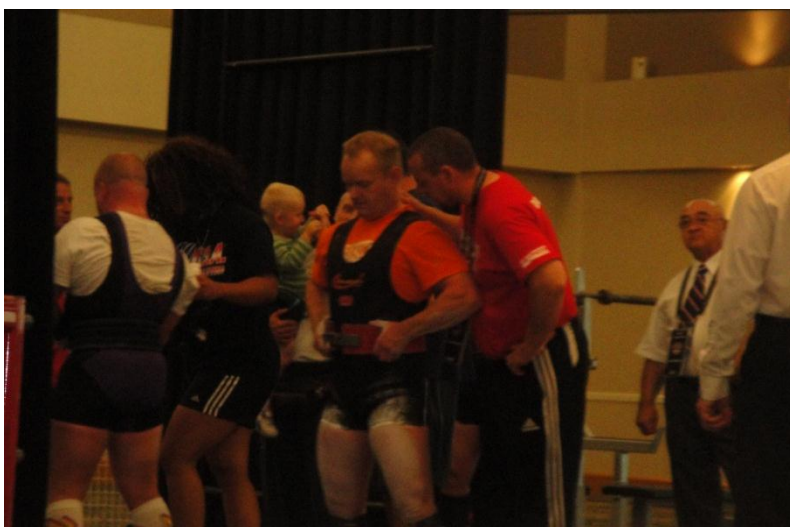
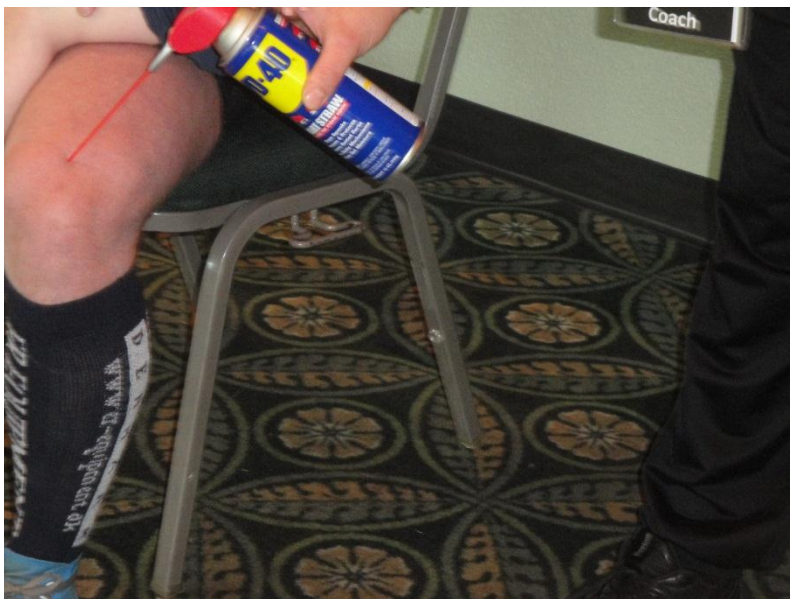

Vi kunne på ingen måde klage over vejret da vi efter 2½ times kørsel ramte San Antonio. Det blev hurtigt nødvendigt af fylde væske på kroppen i den ekstreme varme. Heldigvis var der en Sub Way tæt på Alamo. Jeg bestilte en stor kold cola light på 40oz (ca. 1,2litter). Sulten var man vel også så bestilte en lille sandwich på en fod (ca.30cm). Efter dette lille traktement tullede vi en god lang tur langs med San Antonio River, som på smukkeste vis snor sig igennem centrum i form som en hestesko. Langs floden ligger restauranter, pubber og butikker og medvirker til at skabe en hyggelig stemning.

For enden af en afstikker til floden har man bygget et Mall. Ikke det største Mall i USA men beliggenheden er unik. Efter nu at have trasket i timevis besluttede vi at holde en lille pause inde på Hooters som befandt sig i stueetagen.

Virkelig nydelig betjening, aldrig har jeg nyt så flot serveret cheese cake før. Den smagte nu for øvrigt fantastisk.

Efter en lang dags oplevelser fandt vi atter den hvide Toyota og satte kursen de 2½time hjemover mod Killeen

Dag 5.

Så blev det dagen hvor den sidste danske løfter Erik Rasmussen skulle på jagt efter metal til Danmark. Efter en god omgang smøring til de gamle led var Erik kampklar. Der var, som så ofte før, hård kamp om medaljerne så vi skulle på bedste vis forsøge at samle kg. til totalen.

Erik åbner squatten på 260kg., som man vel knap kan kalde et 1. forsøg, da det nærmere lignede opvarmning. Vi øgede til 272,5kg., som Erik igen løftede overbevisende, dog var det svært at få stangen ud af gaflerne, og vi satte stangen et hul op til sidste forsøg. Der blev bestil 280kg. på stangen, dette var også max på dagen, og Erik fik fornøjelsen af at arbejde lidt med vægten., som blev godkendt 3-0. Dermed vandt Erik guld i squat, med 17,5kg. luft til nærmeste løfter.

Så var det tid til bænkpres. Under opvarmningen kom vi til at kikke på den japanske løfters trøje, der virkede noget mistænkt, da den var syet i området mellem skulder og triceps. Erik åbnede på lette 165kg., og vi bestilte 175kg. til 2. forsøg. Da japaneren går ind til sin åbner på 220kg., gør jeg teknisk controller opmærksom på trøjen. Han vil dog umildbart ikke skride til handling. Jeg gør efterfølgende juryen opmærksom på problemet med trøjen. Der bliver et mylder af vigtige personer omkring den japanske løfter. Konklusionen bliver, at den japanske løfter får lov at fortsætte i konkurrencen med den begrundelse, at trøjen angiveligt

På billedet ses vores hotel i baggrunden. Forrest står et mindesmærke for de soldater der mistede livet i Koreakrigen

skulle være custommade. Dette blev vi desværre nødsaget til at acceptere. Japaneren satte efterfølgende verdensrekord med 235kg. og vandt totalen med 745kg. Erik fik 175kg. på stangen til sit 2. forsøg, som han får godkendt, dog mangler der lidt overskud. Nu er Erik jo en løfter, der kan yde maksimalt, når det virkelig gælder. Jeg spændte buen hårdt og bestil 182,5kg., til sidste forsøg. Min mavefornemmelse sagde mig, at det var det magiske tal for en sølvmedalje. Erik fik justeret trøjen lidt, og gav den alt hvad han kunne under stangen. Det blev prompte belønnet, og Erik satte sig på sølvet i bænkpres.

Så skulle der dødløftes. Tjekken havde meldt sin startvægt 30kg. ned, nu så det pludselig rigtig godt ud i totalen. Erik åbner på 225kg., som bliver godkendt. Det er svært for mig at se, hvor meget overskud Erik har. Jeg vælger 235kg. til 2.forsøg, Erik løfter dette løft med samme besvær som forgående løft. Jeg melder 245kg., til sidste forsøg. Motivationen for vægten var at skubbe tjekken helt væk fra kampen om 2. pladsen i totalen og i stedet komme ind i kampen om disciplinmedaljen. Det lykkedes heldigvis alt sammen, og Erik kvitterede efter en god peptalk med at fighte vægten op.

Erik vinder således sølv i total med 707,5kg. Dansk m2 rekord.

Guld i squat med 280kg. m2 rekord
Sølv i bænkpres med 182,5kg. dansk m2 rekord.

Ikke mindst 9 godkendte løft, hvor man løfter sig ud internationalt.

Rigtig godt gået hr. Rasmussen

Da den sportslige del af dette VM er overstået, besluttede vi os alle for at fejre den store succes ved at indtage aftensmaden på det meget berømte og præmierede Texas Roadhouse. Stedet er verdensberømt i Texas for de udsøgte steaks.

Verdensmesteren i squat, valgte denne udsøgte tallerken som så smukt var dekoreret med et nydeligt stykke kvæg på små 600gram.

Sølvvinderen i 52kg. klassen faldt pladask for denne sammensætning af proteiner, kulhydrater og fedt.

Jeg selv stod selvfølgelig ikke tilbage for de andre og nød foruden hovedretten både foret og dessert

Epilog

Det var så alt for dette års VM Master, som for vores danske deltagere må betegnes som en stor sportslig succes. Bent Hansen som bliver verdensmester i alle discipliner i m4 kategorien og kun en 1 hvid lampe fra at sætte verdensrekord. Eva Buxbom valgte at stille op i 52kg. klassen mod Suzanne Hartwig-Gary, som bare var i en klasse for sig. Eva forbedrede sin danske rekord i squat og vinder sølv i squat, dødløft samt total, i stævnets hårdeste vægtsklasse for kvinder. Erik Rasmussen 93 kg. klassen M2 fik klemmt alle de kg. ud, som kroppen kunne give. I overlegen stil vinder guld i squat, sølv i bænk og total og undervejs sætter 3 danske m2 rekorder.

De amerikanske værter er meget beviste omkring egne evner til at afvikle mesterskaber. Gaston udtrykte det således: *"Jeg vil til enhver tid skrive under på en stævnekontrakt, hvor Johnny Graham er meet director endda med lukkede øjne"*.

Jeg vil dog for løfternes skyld dog håbe, at han vil ulejlige sig med at åbne øjnene og kikke på de oplagte mangler, der trods alt var:

- Der var ingen bindopruller, hvilket til et VM er tåbeligt, at der ikke stilles krav om.
- Der var ingen musik under stævnet, hvilket ikke giver den fedeste stemning.
- I opvarmningen manglede der låse, små skiver 2,5kg. 5kg. 10kg. samt 15kg. Uhørt til et VM.
- Plateauerne i opvarmningen var meget små, og pladerne på gulvet var glatte.
- Der var ikke vand nok sat frem til løfterne i opvarmningen (krav til arrangør).
- Der var ingen skærm / ur eller andet i opvarmningen, så man kunne følge med i, hvor langt gruppen på plateauet var.
- Der var ingen tilskuere i salen. Om det skyldes manglende reklame for stævnet, eller den entre som arrangørerne forlangte, ved jeg ikke.
- Stativet til hulhøjder i opvarmningen passede ikke til stævnestativet!!!!!!!!!!!!!!
- Stativerne i opvarmningen var af 4 forskellige typer (hjemmesvejst / hjemmesvejst / ER / Eleiko).
- Stævnet blev afviklet på et fladt gulv og ikke på en scene, hvilket gør det svært for tilskuerne at følge ordenligt med.

Tak fordi i fulgte med i beretningen fra VM.

Mange sportslige hilsner

Jørgen Rasmussen